

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 235

din 01.12.2011

privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității

Publicat : 07.03.2012 în Monitorul Oficial Nr. 46-47 art Nr : 136

Pentru asigurarea transpunerii în legislația națională a cerințelor aplicabile domeniului de acreditare din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93, din Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului, din SM SR EN ISO/CEI 17011:2006, precum și a transpunerii prevederilor ce țin de evaluarea conformității și de plasarea produselor pe piață,

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Sfera de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește cadrul legal pentru activitatea de acreditare a organismelor de evaluare a conformității, realizată cu titlu obligatoriu sau voluntar, pentru plasarea produselor pe piață și pentru activitatea de evaluare a conformității, indiferent de faptul că această evaluare este obligatorie sau nu la produsele introduse pe piață și/sau utilizate în Republica Moldova.

(2) În cazul în care tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte prevederi decât cele din legislația Republicii Moldova cu privire la acreditare și la evaluarea conformității, se aplică dispozițiile tratatelor internaționale.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

acord bilateral – acord în care două părți își recunosc sau acceptă reciproc rezultatele evaluării conformității;

acord multilateral – acord în care mai mult de două părți își recunosc sau acceptă reciproc rezultatele evaluării conformității (ISO/CEI 17000);

acreditare – atestare de către organismul național de acreditare a faptului că un organism de

evaluare a conformității îndeplinește cerințele stabilite prin standardele de referință și, după caz, orice alte cerințe suplimentare, inclusiv cele prevăzute în schemele de acreditare specifice relevante, pentru realizarea activităților specifice de evaluare a conformității;

apel – cerere a unui organism de evaluare a conformității pentru reconsiderarea oricărei decizii nefavorabile luate de organismul național de acreditare în legătură cu statutul de acreditare pe care primul îl dorește;

atestare – emitere a unei declarații, bazată pe o decizie luată în urma unei analize a evaluării, care stipulează că îndeplinirea cerințelor aplicabile a fost demonstrată;

cerințe esențiale – cerințe stipulate de reglementările tehnice naționale în vederea asigurării securității naționale, inofensivității produselor și a serviciilor pentru viața, sănătatea și securitatea oamenilor, pentru regnul animal și cel vegetal, pentru mediul ambiant și bunurile materiale în scopul protecției intereselor consumatorului, inclusiv în vederea prevenirii practicilor care induc în eroare consumatorul în ceea ce privește compoziția, destinația, originea, calitatea și inofensivitatea produselor;

cerință specificată – necesitate sau așteptare declarată în documente normative precum sînt reglementările, standardele, specificațiile tehnice;

certificare – atestare efectuată de o terță parte referitor la produse, la procese, la sisteme și la persoane;

certificat de acreditare – document oficial sau set de documente oficiale care confirmă acordarea acreditării pentru un domeniu definit;

certificat de conformitate – document care atestă că un produs identificat corespunzător a fost supus procedurilor de evaluare a conformității și că, la momentul evaluării, produsul este conform cerințelor specificate aplicabile;

criterii de acreditare – ansamblu de cerințe, stabilite prin standarde de referințe și documente ale organizațiilor europene și internaționale de specialitate, utilizate de organismul național de acreditare și indicate spre îndeplinire organismului de evaluare a conformității pentru a fi acreditat;

declarație de conformitate – asigurare scrisă, bazată pe o decizie luată în urma unei evaluări, prin care furnizorul confirmă cu certitudine că produsul este conform cerințelor specificate;

distribuitor – orice persoană fizică sau juridică din lanțul de distribuție, alta decît producătorul sau importatorul, care pune la dispoziție pe piață un produs;

domeniu de acreditare – servicii specifice de evaluare a conformității pentru care acreditarea a fost solicitată și/sau a fost acordată;

etalonare – operație care, în condiții specificate, stabilește: în prima etapă, o relație între valorile și incertitudinile de măsurare asociate, care sînt furnizate de etaloanele și de indicațiile corespunzătoare, cu incertitudinile de măsurare asociate; în a doua etapă, utilizarea acestei informații pentru stabilirea unei relații care să permită obținerea unui rezultat de măsurare pornind de la o indicație;

evaluare a conformității – proces prin care se evaluează demonstrarea îndeplinirii cerințelor specificate pentru un produs, proces, serviciu, sistem, pentru o persoană sau un organism;

evaluare la nivel de omologi – proces de evaluare a organismului național de acreditare de către organisme naționale de acreditare străine, desfășurat în conformitate cu cerințele prezentei legi și, după caz, cu alte specificații tehnice sectoriale suplimentare;

furnizor – organizație sau persoană care furnizează un produs (producător, distribuitor, comerciant cu amănuntul, vânzător al unui produs, prestator al unui serviciu sau al unei informații);

importator – orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață un produs dintr-o altă țară;

inspecție – examinare a proiectului unui produs, examinare a unui produs, proces, a unei instalații și determinarea conformității lor cu cerințele specificate sau, pe baza unor raționamente (aprecieri) profesionale, cu cerințele generale;

introducere pe piață – punere pentru prima oară la dispoziție a unui produs pe piață;

încercare – determinare, în baza unei proceduri, a unei sau a mai multor caracteristici ale unui obiect supus evaluării conformității;

organism de evaluare a conformității – organism care efectuează activități de evaluare a conformității, inclusiv de etalonare, încercare, certificare și inspecție;

organism național de acreditare – organism unic având autoritatea de a efectua acreditarea, recunoscut la nivel național, învestit cu dreptul de a deveni membru al organizațiilor internaționale și regionale de acreditare;

producător – orice persoană fizică sau juridică ce fabrică un produs sau pentru care se proiectează ori se fabrică un astfel de produs și care comercializează produsul sub numele ori marca sa;

punere la dispoziție pe piață – furnizare pe piață a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare în cursul unei activități comerciale în schimbul unei plăți sau în mod gratuit;

reprezentant autorizat – orice persoană fizică sau juridică ce a primit un mandat scris din partea unui producător pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcini specifice;

simbol de acreditare – simbol emis de organismul național de acreditare pentru a fi utilizat de organismele de evaluare a conformității acreditate spre a indica statutul lor de organism acreditat;

supraveghere a organismelor de evaluare a conformității – ansamblu de activități pentru monitorizarea îndeplinirii continue a cerințelor de acreditare de către organismele de evaluare a conformității acreditate, cu excepția reevaluării.

Articolul 3. Scopul prezentei legi

Scopul prezentei legi constă în asigurarea unui înalt nivel de protecție a intereselor publice, precum sănătatea și siguranța în general, sănătatea și siguranța la locul de muncă, protecția consumatorului, protecția mediului și securitatea, facilitarea comerțului transfrontalier și lichidarea barierelor tehnice din calea comerțului.

Articolul 4. Organul responsabil de elaborarea politicilor în domeniul acreditării și al evaluării conformității produselor

Politica statului în domeniul acreditării și al evaluării conformității se elaborează de către organul central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității.

Articolul 5. Obiectivele și principiile activității organismului național de acreditare și a organismelor de evaluare a conformității

(1) Organismul național de acreditare și organismele de evaluare a conformității au următoarele obiective principale:

a) crearea de premise pentru a se recunoaște rezultatele activităților de evaluare a conformității prin semnarea acordurilor de recunoaștere multilaterală de către organismul național de acreditare cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare și cu organizațiile internaționale și regionale de acreditare și pentru a se asigura menținerea calității de membru;

b) promovarea principiului liberei circulații a produselor și a serviciilor;

c) conferirea încrederii autorităților și consumatorilor în competența, imparțialitatea și integritatea organismelor de evaluare a conformității;

d) contribuția la creșterea competitivității produselor și a serviciilor în contextul globalizării piețelor;

e) promovarea protecției vieții, sănătății și securității persoanelor, precum și a protecției mediului.

(2) Organismul național de acreditare și organismele de evaluare a conformității activează pe următoarele principii de bază:

a) folosire a unor proceduri de evaluare unice, armonizate cu regulile europene și cu cele internaționale, pentru acreditarea organismelor de evaluare a conformității;

b) competență și imparțialitate;

c) transparență, disponibilitate publică și credibilitate;

d) reprezentare a intereselor publice;

e) acces liber, fără discriminare, al tuturor solicitanților la procesul de acreditare;

- f) independență față de posibila predominare a oricăror interese specifice;
- g) asigurare a confidențialității și păstrare a secretului profesional și a celui comercial;
- h) examinare imparțială a apelurilor și a reclamațiilor.

Articolul 6. Standardele de referință

(1) Standarde de referință sînt standardele europene armonizate sau standardele internaționale adoptate la nivel național ori de un stat membru al Uniunii Europene, care stabilesc criteriile pentru competența organismului național de acreditare și a organismelor de evaluare a conformității.

(2) Organismul național de acreditare și organisme de evaluare a conformității vor respecta în permanență standardele de referință aplicabile.

(3) Lista standardelor de referință se aprobă de către organul central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Capitolul II

ACTIVITATEA DE ACREDITARE

Articolul 7. Organismul național de acreditare

(1) Activitatea de acreditare este o activitate de autoritate publică recunoscută oficial.

(2) Activitatea de acreditare se realizează de către Centrul Național de Acreditare, desemnat în calitate de organism național unic de acreditare, cu denumirea abreviată „MOLDAC”.

(3) Centrul Național de Acreditare este o instituție publică, monitorizată de organul de specialitate al administrației publice centrale responsabil de infrastructura calității, nu se subordonează nici unei autorități publice sau private, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (4) și (5).

(4) Centrul Național de Acreditare își exercită funcțiile și atribuțiile în baza unui regulament, aprobat de Guvern cu avizul prealabil al Comisiei economice, buget și finanțe a Parlamentului.

(5) Directorul Centrului Național de Acreditare este numit în funcție pe bază de concurs, prin ordin al conducătorului organului de specialitate al administrației publice centrale responsabil de infrastructura calității. Directorul Centrului trebuie să dețină cetățenia Republicii Moldova, să posede studii superioare în domeniul tehnic sau economic și experiență de muncă în domeniul acreditării și/sau al evaluării conformității de cel puțin 5 ani, inclusiv de cel puțin 3 ani în funcție administrativă.

(6) Directorul Centrului Național de Acreditare este eliberat din funcție, prin ordin al conducătorului organului de specialitate al administrației publice centrale responsabil de infrastructura calității, în următoarele cazuri:

- a) pierdere a cetățeniei;
- b) imposibilitate a exercitării funcției din motiv de sănătate;
- c) alegere în o altă funcție;
- d) condamnare pentru săvârșirea de infracțiuni cu intenție sau condamnare la privațiune de libertate prin hotărîre judecătorească irevocabilă.

(7) Centrul Național de Acreditare este o organizație necomercială, care activează în regim non-profit.

(8) Guvernul asigură ca Centrul Național de Acreditare să dispună:

- a) de spațiu cu titlu gratuit;
- b) de resurse financiare și de personal corespunzător pentru îndeplinirea adecvată a sarcinilor sale, inclusiv pentru îndeplinirea sarcinilor speciale precum sînt activitățile de cooperare legate de acreditarea europeană și cea internațională și activitățile necesare sprijinirii politicii publice în domeniul acreditării și al evaluării conformității, în cazul în care Centrul nu se poate autofinanța.

Articolul 8. Centrul Național de Acreditare

(1) Centrul Național de Acreditare:

a) dezvoltă acreditarea și evaluarea conformității și conferă încredere în competența tehnică și în integritatea organismelor de evaluare a conformității, pe principiile prevăzute la art. 5 alin. (2);

b) se conformează permanent standardului de referință, documentelor europene și internaționale privind funcționarea organismului de acreditare;

c) înființează și menține structuri adecvate în cadrul propriilor activități pentru garantarea participării efective și echilibrate a tuturor părților interesate;

d) identifică activitățile de evaluare a conformității pentru care este competent să realizeze acreditarea și prestează servicii de instruire și de transfer de cunoștințe în domeniul acreditării;

e) acreditează organisme de evaluare a conformității în baza standardelor de referință și emite certificate de acreditare, indiferent de faptul că evaluarea conformității se efectuează cu titlu obligatoriu sau voluntar, și anume:

- laboratoare de încercări;
- laboratoare de etalonări;
- laboratoare medicale;
- organisme de inspecție în domeniul evaluării conformității;
- organisme de certificare a produselor;
- organisme de certificare sisteme de management;
- organisme de certificare pentru alte scheme de certificare în domeniul voluntar sau reglementat;
- organisme de certificare persoane;
- organizatori de scheme de încercări interlaboratoare;
- organisme de evaluare a conformității pentru noi domenii stabilite de EA-Cooperarea Europeană pentru Acreditare sau de autorități cu funcții de reglementare;

f) poate să organizeze teste de competență sau alte comparări pentru laboratoarele de încercări/etalonări sau pentru organismele de inspecții ori poate implica în acest proces alte entități pe care le recunoaște și le consideră competente;

g) monitorizează menținerea competenței de către organismele de evaluare a conformității pentru care a emis certificate de acreditare;

h) asigură exercitarea funcțiilor sale cu competență, promptitudine și fără impunere de condiții oneroase solicitanților de acreditări;

i) îndeplinește obligațiile ce îi revin în calitate de membru al organizațiilor europene și internaționale de acreditare;

j) cooperează cu autoritățile de reglementare și colaborează cu organizațiile neguvernamentale pentru elaborarea politicilor naționale privind acreditarea și evaluarea conformității;

k) evaluează organismele de evaluare a conformității care solicită dreptul de a activa în domeniile reglementate, cu recunoașterea ulterioară de către autoritățile de reglementare;

l) stabilește și aplică criterii de selectare, monitorizare, instruire și desemnare a evaluatorilor, experților tehnici implicați în procesul de acreditare;

m) participă la elaborarea de reglementări în domeniul acreditării, evaluării conformității;

n) participă la nivel național, european și internațional la procesul de elaborare a standardelor în domeniul său de activitate;

o) publică rapoarte anuale de audit financiar.

(2) Centrul Național de Acreditare exercită și alte funcții prevăzute de prezenta lege și de regulamentul său.

(3) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Centrul Național de Acreditare trebuie:

a) să păstreze înregistrări referitoare la activitatea de acreditare, inclusiv la comitetele tehnice, la evaluatori și la experții implicați în activitatea de acreditare;

b) să pună la dispoziție publicului informații despre activitatea sa, inclusiv ghiduri, instrucțiuni etc.;

c) să asigure o reprezentare echilibrată a părților interesate la activitatea de acreditare conform standardelor de referință;

d) să stabilească reguli conform standardelor de referință, ghidurilor și recomandărilor asociate acestora, specifice domeniului acreditării;

e) să informeze autoritățile de reglementare despre activitățile din domeniul acreditării și să ofere expertiză, la solicitare;

- f) să reprezinte interesele țării la activitățile internaționale și la cele europene în domeniul acreditării;
- g) să elaboreze politici, reguli și proceduri care să asigure transparența și credibilitatea procesului de acreditare.

(4) În procesul activității sale, Centrul Național de Acreditare asigură utilizarea și implementarea documentelor organizațiilor europene și internaționale de specialitate, care stabilesc criteriile generale și reguli în domeniul acreditării și evaluării conformității.

(5) În vederea exercitării eficiente a funcțiilor sale, Centrul Național de Acreditare respectă principiul neconcurenței, pe următoarele criterii:

a) independență față de organismele de evaluare a conformității pe care le evaluează și față de presiunile comerciale;

b) asigurare a lipsei conflictelor de interese cu organismele de evaluare a conformității, nedeținere de acțiuni sau de alte genuri de interese financiare sau administrative într-un organism de evaluare a conformității;

c) neoferire și nefurnizare a nici unei activități sau a nici unui serviciu care se execută de către organismele de evaluare a conformității acreditate de el, neacordare de consultanță pentru obținerea sau menținerea acreditării;

d) neconcurență cu organismele naționale de acreditare ale altor state.

Articolul 9. Bugetul Centrului Național de Acreditare

(1) Până la data de 10 septembrie a fiecărui an, bugetul de venituri și de cheltuieli al Centrului Național de Acreditare se aprobă de organul de specialitate al administrației publice centrale responsabil de infrastructura calității, cu respectarea principiilor prevăzute de prezentul articol.

(2) Bugetul Centrului Național de Acreditare se formează în baza:

a) mijloacelor financiare de la bugetul de stat, necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din calitatea de semnatar al contractului de membru asociat și al Acordului de recunoaștere multilaterală cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare, inclusiv pentru participare la lucrările organizațiilor europene și internaționale de acreditare, care decurg din obligațiile de membru semnatar al acordurilor respective de recunoaștere, precum și pentru activitățile de cooperare legate de acreditarea europeană și cea internațională;

b) mijloacelor financiare provenite din plățile pentru activitățile de acreditare, atestare, instruire;

c) mijloacelor financiare provenite din sponsorizări, granturi etc. care nu contravin cerințelor stabilite pentru Centru.

(3) Costul serviciilor de acreditare se calculează în conformitate cu anexa nr. 1, care este parte integrantă din prezenta lege.

(4) Mijloacele financiare, cu excepția celor de la bugetul de stat, neutilizate de Centrul Național de Acreditare în exercițiul financiar curent se transferă cu aceeași destinație la bugetul anului următor.

(5) Structura și statele de personal ale Centrului Național de Acreditare, formele și modul de remunerare a angajaților se stabilesc de către directorul Centrului în limitele bugetului aprobat.

Articolul 10. Consiliul de acreditare

(1) Pentru a se asigura imparțialitatea, dezvoltarea și respectarea principiilor și a politicilor de funcționare, precum și participarea eficientă și echilibrată a tuturor părților interesate direct sau indirect în activitatea Centrului Național de Acreditare, se instituie în cadrul lui un consiliu de acreditare, care activează pe baze obștești.

(2) Consiliul de acreditare se constituie din 15 membri. Organizarea și funcționarea lui, precum și modul de alegere/numire a membrilor se stabilesc în regulamentul consiliului, elaborat de Centrul Național de Acreditare și aprobat de organul central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității.

(3) Componenta Consiliului de acreditare se aprobă de către organul central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității în baza propunerilor făcute de reprezentanții părților interesate, și anume:

- a) organismelor de evaluare a conformității acreditate;
- b) beneficiarilor activităților de evaluare a conformității;
- c) consumatorilor;

d) autorităților cu funcții de reglementare interesate în dezvoltarea acreditării și a evaluării conformității.

(4) Consiliul de acreditare are următoarele atribuții:

- a) examinează politicile, regulile și procedurile de acreditare;
- b) examinează devizul anual de venituri și cheltuieli;

c) examinează darea de seamă contabilă și contul veniturilor și al pierderilor și, după caz, poate solicita audit financiar;

d) monitorizează și asigură imparțialitatea și obiectivitatea în procesul de acreditare;

e) numește o comisie pentru examinarea apelurilor, după caz;

f) avizează regulamentul Comisiei de apel;

g) avizează regulamentul comitetelor tehnice;

h) recomandă organizațiile internaționale de specialitate cu care trebuie să colaboreze Centrul Național de Acreditare;

i) promovează acreditarea și informează societatea referitor la acreditare;

j) avizează Lista standardelor de referință și a documentelor organizațiilor europene și internaționale de specialitate, care stabilesc criteriile generale și reguli în domeniul acreditării și al evaluării conformității.

(5) La luarea deciziilor în Consiliul de acreditare, părțile interesate sînt reprezentate în măsură egală, prin vot echitabil.

Articolul 11. Procedura de apel

(1) Pentru examinarea oricărei decizii nefavorabile privind acordarea acreditării luată de Centrul Național de Acreditare, solicitantul acreditării poate depune cerere de apel.

(2) Apelul se examinează de o comisie de apel, instituită ad-hoc de către Consiliul de acreditare. Regulamentul Comisiei de apel se aprobă de conducătorul organului central al administrației publice responsabil de infrastructura calității. Membrii Comisiei de apel se numesc de Consiliul de acreditare.

(3) Centrul Național de Acreditare, în conformitate cu standardul de referință:

a) stabilește procedura de examinare a apelurilor primite din partea organismelor de evaluare a conformității;

b) decide asupra validității apelului;

c) comunică decizia finală organismului de evaluare a conformității care a depus cerere de apel;

d) păstrează înregistrările tuturor apelurilor și deciziilor finale.

(4) Decizia Centrului Național de Acreditare privind restrîngerea, suspendarea, retragerea sau neacordarea acreditării, precum și absența unei astfel de decizii, pot fi contestate de organisme de evaluare a conformității în instanța competentă conform legislației aplicabile, dacă nu au fost soluționate în prealabil de Centrul Național de Acreditare conform procedurii sale.

Articolul 12. Procesul de acreditare

(1) Criteriile de acreditare a organismelor de evaluare a conformității sînt stabilite în standardele de referință și în documentele organizațiilor europene și internaționale de specialitate, adoptate la nivel național, aplicabile organismului național de acreditare și organismelor de evaluare a conformității.

(2) În baza îndeplinirii criteriilor de acreditare, indiferent de faptul că acreditarea este utilizată cu titlu obligatoriu sau voluntar, pot fi acreditate organisme de evaluare a conformității care efectuează activități de evaluare a conformității, inclusiv de certificare, de inspecție, de etalonare și de încercare.

(3) Evaluarea competenței unui organism de evaluare a conformității implică evaluarea competenței tuturor activităților desfășurate de acest organism, inclusiv a competenței personalului, a validității metodologiei de evaluare a conformității și a validității rezultatelor evaluării conformității, conform standardelor de referință și cerințelor din documentele organizațiilor europene și ale organizațiilor internaționale de specialitate.

(4) Decizia de acreditare se adoptă în cazul în care organismul de evaluare a conformității solicitant este conform criteriilor de acreditare. Decizia de acreditare se adoptă de Centrul Național de Acreditare. În baza deciziei de acreditare, solicitantului i se eliberează certificat de acreditare pe un termen determinat, cu înscrierea lui în Registrul organismelor de evaluare a conformității acreditate. Domeniul de acreditare aprobat de Centrul Național de Acreditare este parte integrantă a certificatului de acreditare.

(5) Pentru acreditarea laboratoarelor de încercări, o etapă intermediară poate fi atestarea competenței tehnice conform cerințelor prescrise la nivel național.

(6) În cazul în care se constată că solicitantul acreditării nu a înlăturat în termenele stabilite neconformitățile depistate în procesul de evaluare la fața locului, Centrul Național de Acreditare ia o decizie privind neacordarea acreditării.

(7) Centrul Național de Acreditare supraveghează organismele de evaluare a conformității pentru care a emis certificat de acreditare. Supravegherea se efectuează pentru monitorizarea îndeplinirii continue a cerințelor de acreditare de către organismele de evaluare a conformității acreditate.

(8) Confirmarea valabilității acreditării se aprobă prin decizie de menținere a acreditării, emisă de Centrul Național de Acreditare, luându-se în considerare rezultatele pozitive ale evaluărilor de supraveghere.

(9) Extinderea domeniului de acreditare se efectuează la cererea organismului de evaluare a conformității.

(10) Restrângerea domeniului de acreditare se efectuează la cererea organismului de evaluare a conformității sau în urma evaluării de supraveghere, ca să se excludă acele părți pentru care organismul de evaluare a conformității nu îndeplinește în mod repetat criteriile de acreditare.

(11) La solicitarea organismului de evaluare a conformității, poate fi efectuată reînnoirea acreditării prin reevaluarea lui privind conformitatea cu criteriile de acreditare. Reevaluarea organismului de evaluare a conformității este similară unei evaluări inițiale, cu deosebirea că experiența acumulată în timpul evaluărilor anterioare este luată în considerare.

(12) În cazul în care se constată că un organism de evaluare a conformității care a primit certificat de acreditare nu mai este competent să realizeze o activitate specifică de evaluare a conformității și nu se conformează criteriilor de acreditare stabilite în standardul de referință aplicabil, Centrul Național de Acreditare întreprinde toate măsurile adecvate pentru restricționarea, suspendarea sau retragerea certificatului de acreditare al acestuia.

(13) Centrul Național de Acreditare asigură independența, obiectivitatea și imparțialitatea în luarea deciziilor, este responsabil pentru deciziile sale de acordare, refuz de acordare, de menținere, de extindere, de restrângere, de suspendare și de retragere a acreditării.

Capitolul III

MARCA NAȚIONALĂ DE ACREDITARE

Articolul 13. Marca națională de acreditare și referirile la acreditare

(1) Marca națională de acreditare este un simbol oficial înregistrat, protejat legal, care reprezintă proprietatea exclusivă a Centrului Național de Acreditare.

(2) Marca națională de acreditare este o reprezentare grafică însoțită de simbolurile statului, cum ar fi drapelul de stat și denumirea oficială a statului, conform descrierii din anexa nr. 2, care este parte integrantă din prezenta lege.

(3) Marca națională de acreditare, însoțită de mențiunile despre activitatea la care se referă acreditarea, reprezintă simbolul de acreditare.

(4) Centrul Național de Acreditare transferă organismelor de evaluare a conformității dreptul de utilizare a simbolului de acreditare, conform prevederilor standardului de referință aplicabil.

(5) Modul de utilizare a mărcii naționale de acreditare este stabilit de Centrul Național de Acreditare, în conformitate cu cerințele Cooperării Europene pentru Acreditare.

(6) Organismele de evaluare a conformității acreditate sînt responsabile de utilizarea simbolului de acreditare și de referirile la acreditare pe care le fac.

(7) Organismele de evaluare a conformității acreditate sînt obligate să utilizeze pe documentele emise simbolul de acreditare pentru serviciile prestate conform domeniului de acreditare.

Capitolul IV

COLABORAREA INTERNAȚIONALĂ

Articolul 14. Colaborarea internațională

(1) Centrul Național de Acreditare reprezintă interesele Republicii Moldova în cadrul organismelor internaționale și regionale (europene și interstatale) de acreditare, trebuie să coopereze cu ele și să participe la activitățile lor, să semneze acorduri de recunoaștere reciprocă.

(2) Centrul Național de Acreditare se supune evaluării la nivel de omologi pe baza unor criterii și proceduri de evaluare clare și transparente stabilite de organismele europene și de cele internaționale de acreditare (EA, IAF, ILAC). Prin evaluare la nivel de omologi, se determină dacă Centrul respectă cerințele și standardele armonizate relevante.

(3) În cazul în care primește o cerere de acreditare din partea unui organism de evaluare a conformității străin, Centrul Național de Acreditare trebuie să informeze organismul național de acreditare din țara în care este stabilit organismul de evaluare a conformității solicitant că cererea este înregistrată. În asemenea cazuri, organismul național de acreditare al statului în care este stabilit organismul de evaluare a conformității solicitant poate participa în calitate de observator la procesul de acreditare.

(4) Centrul Național de Acreditare poate solicita unui organism național de acreditare străin să efectueze o parte din activitățile de evaluare în scop de acreditare a organismului de evaluare a conformității. În acest caz, certificatul de acreditare se eliberează de Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova.

(5) Organismul de evaluare a conformității poate să solicite acreditare unui organism național de acreditare străin în cazul în care Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova nu efectuează acreditarea activităților de evaluare a conformității în domeniul solicitat. În acest caz, Centrul participă în calitate de observator la procesul de acreditare a organismului de evaluare a conformității din Republica Moldova.

(6) La cererea unui organism național de acreditare străin, Centrul Național de Acreditare poate efectua o parte a activităților de acreditare ale organismului de evaluare a conformității solicitant.

Capitolul V

ACTIVITATEA DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

Articolul 15. Dispoziții generale privind evaluarea conformității

(1) Evaluarea conformității poate fi cu titlu obligatoriu sau voluntar.

(2) Evaluarea conformității, indiferent de faptul că este obligatorie sau voluntară, se realizează numai de organismele de evaluare a conformității acreditate.

Articolul 16. Drepturile și obligațiile organismelor de evaluare a conformității acreditate

(1) Organismele de evaluare a conformității acreditate au următoarele obligații:

a) să se conformeze cerințelor din standardele de referință și din documentele europene și internaționale privind funcționarea organismelor de evaluare a conformității și cerințelor stabilite de Centrul Național de Acreditare privind domeniile pentru care este acordată acreditarea;

b) să nu acționeze ca proiectant, producător, furnizor, instalator, cumpărător, proprietar, utilizator sau ca operator de întreținere a produselor pe care le evaluează;

c) să asigure confidențialitatea, obiectivitatea și imparțialitatea activităților de evaluare a conformității;

d) să îndeplinească toate sarcinile de evaluare a conformității pentru care solicită acreditare și să posede mijloacele necesare pentru a îndeplini în modul corespunzător sarcinile tehnice și administrative

legate de activitățile de evaluare a conformității;

e) să-și asigure imparțialitatea prin participarea tuturor părților interesate la dezvoltarea politicilor și a principiilor de funcționare a organismelor de evaluare a conformității;

f) să desfășoare activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt grad de integritate profesională și de competență tehnică necesară în domeniul respectiv și să fie libere de orice presiune și stimulent, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența rezultatele activității;

g) să păstreze secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în procesul îndeplinirii sarcinilor, să protejeze drepturile de autor;

h) să informeze părțile interesate, inclusiv alte organisme de evaluare a conformității acreditate, despre măsurile preconizate în legătură cu produsele neconforme (depistate în procesul evaluării) care prezintă riscuri pentru sănătatea și siguranța persoanelor sau despre alte aspecte ale protecției interesului public;

i) să încheie contracte de asigurare cu companiile de asigurare recunoscute legal pe teritoriul Republicii Moldova și să dețină polițe de asigurare pentru a repara prejudiciul care poate fi cauzat terțelor părți prin activitatea lor și față de care poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare cu privire la asigurări.

(2) Organismul de evaluare a conformității acreditat are dreptul:

a) de a avea acces la informațiile disponibile în mod public, legate de activitatea de acreditare în domeniul pentru care a solicitat sau a primit acreditare;

b) de a negocia, în limitele prevăzute de procedurile Centrului Național de Acreditare, date exacte despre desfășurarea diferitelor faze ale procesului de evaluare;

c) de a refuza componența echipei de evaluare numai pe motive bine întemeiate, prezentate în scris conducerii Centrului Național de Acreditare. În această situație, organismul de evaluare a conformității își asumă riscul întârzierii procesului de acreditare față de graficul stabilit, iar Centrul își rezervă dreptul de a utiliza, după caz, și evaluatori de la organisme de acreditare străine, cu recalcularea costurilor acreditării, costuri care îi vor fi comunicate suplimentar organismului de evaluare a conformității;

d) de a solicita membrilor echipei de evaluare declarații de păstrare a confidențialității și de respectare a dreptului său de proprietate industrială și de proprietate intelectuală, precum și a unui astfel de drept al clienților săi;

e) de a renunța la acreditare, notificând Centrului cu cel puțin 45 de zile înainte;

f) de a face referire la statutul său de acreditare numai pe perioada de valabilitate a certificatului de acreditare și numai pentru activitățile acreditate;

g) de a face apel la orice decizie nefavorabilă.

Articolul 17. Evaluarea conformității cu titlu voluntar

(1) Evaluarea conformității cu titlu voluntar se realizează prin certificarea conformității de către organisme de evaluare a conformității acreditate, nefiind impusă de reglementările tehnice naționale.

(2) Certificarea voluntară a conformității se realizează în bază de contract.

Articolul 18. Evaluarea conformității cu titlu obligatoriu

(1) Evaluarea conformității cu titlu obligatoriu se realizează pentru produsele din domeniile prevăzute la anexa nr. 3, care este parte integrantă din prezenta lege, precum și pentru produsele neincluse în domeniile din această anexă, pentru care există cerințe esențiale prevăzute în reglementările tehnice respective, în conformitate cu art. 4 alin. (6) din Legea nr. 420-XVI din 22 decembrie 2006 privind activitatea de reglementare tehnică.

(2) La produsele din anexa nr.3 se aplică următoarele proceduri de evaluare a conformității, care prevăd, pentru fiecare categorie de produse, unul sau o combinație adecvată a următoarelor module, descrise și aprobate prin hotărâre de Guvern:

a) modulul A – controlul intern al producției;

b) modulul A1 – controlul intern al producției și încercarea supravegheată a produsului;

- c) modulul A2 – controlul intern al producției și verificări ale produsului supravegheate la intervale aleatorii;
- d) modulul B – examinarea CE de tip;
- e) modulul C – conformitatea cu tipul, bazată pe controlul intern al producției;
- f) modulul C1 – conformitatea cu tipul, bazată pe controlul intern al producției și încercarea supravegheată a produsului;
- g) modulul C2 – conformitatea cu tipul, bazată pe controlul intern al producției și verificări ale produsului supravegheate la intervale aleatorii;
- h) modulul D – conformitatea cu tipul, bazată pe asigurarea calității procesului de producție;
- i) modulul D1 – asigurarea calității procesului de producție;
- j) modulul E – conformitatea cu tipul, bazată pe asigurarea calității produsului;
- k) modulul E1 – asigurarea calității la inspecția și încercarea produsului finit;
- l) modulul F – conformitatea cu tipul, bazată pe verificarea produsului;
- m) modulul F1 – conformitatea bazată pe verificarea produsului;
- n) modulul G – conformitatea bazată pe verificarea unității de produs;
- o) modulul H – conformitatea bazată pe asigurarea totală a calității;
- p) modulul H1 – conformitatea bazată pe asigurarea totală a calității plus examinarea proiectului.

(3) În situația în care procedurile prevăzute la alin. (2) nu pot fi aplicate unei categorii de produse, evaluarea conformității acestora se realizează conform prevederilor reglementării tehnice aplicabile.

(4) Produsele din domeniile necuprinse în anexa nr.3, reglementate prin reglementări tehnice aplicabile, se supun evaluării conformității cu cerințele esențiale prin aplicarea următoarelor proceduri:

- a) certificare;
- b) inspecție;
- c) încercare;
- d) declarare a conformității pe propria responsabilitate.

(5) Procedurile privind evaluarea conformității menționate la alin. (2) și alin. (4) depind de gradul de complexitate al produsului, de riscul estimat la utilizarea lui și se stabilesc de autoritatea cu funcții de reglementare prin reglementările tehnice respective.

(6) În cazul în care un produs cade sub incidența mai multor reglementări tehnice, autoritatea cu funcții de reglementare asigură coerența procedurilor de evaluare a conformității aplicabile.

Articolul 19. Declarația de conformitate

(1) Scopul declarației este să confere încredere în conformitatea obiectului identificat cu cerințele specificate la care se referă declarația de conformitate și să specifice în mod clar responsabilul pentru această conformitate și declarație. O declarație de conformitate este o formă de atestare a conformității pentru a se respecta cererile pieței și ale autorităților cu funcții de reglementare, pentru a se conferi încredere în produsul plasat pe piață.

(2) Declarația de conformitate se emite de către producător sau de reprezentantul lui autorizat, sau, în cazul în care nici producătorul, nici reprezentantul autorizat al acestuia nu are domiciliu ori sediu în Republica Moldova, de către importatorul produsului.

(3) Emitentul unei declarații de conformitate (organizație sau persoană) este responsabil de emiterea, menținerea, extinderea, restrângerea, suspendarea sau retragerea declarației și de conformitatea obiectului acesteia cu cerințele esențiale aplicabile.

(4) Declarația de conformitate se bazează pe rezultatele evaluării conformității.

(5) O declarație de conformitate poate să se refere atât la un produs concret, cât și la un grup de produse similare, pentru care sînt stabilite cerințe analoge care trebuie atestate. În acest caz, emitentul declarației trebuie să asigure că fiecare produs individual al grupului este conform cerințelor esențiale aplicabile.

(6) Declarația de conformitate va cuprinde suficientă informație pentru a identifica emitentul său, produsul la care se referă, cerințele prin care se declară conformitatea și persoana care o semnează

pentru și în numele emitentului și va conține cel puțin următoarele:

- a) identificarea sa unică;
- b) numele și adresa de contact ale emitentului;
- c) identificarea obiectului;
- d) declararea conformității și asumarea responsabilității pentru conformitatea produsului;
- e) lista completă și clară a standardelor sau a altor cerințe specificate;
- f) data și locul emiterii;
- g) termenul său de valabilitate.

(7) Emitentul declarației de conformitate trebuie să aibă proceduri implementate pentru a se asigura de conformitatea continuă a obiectului acesteia, așa cum a fost livrat sau acceptat, cu cerințele menționate în declarația de conformitate, precum și pentru a reevalua valabilitatea ei, în cazul în care apar:

- a) modificări care afectează în mod semnificativ proiectul sau specificația obiectului declarației;
- b) modificări în actele normative care stabilesc cerințe esențiale față de care se declară conformitatea obiectului declarației;
- c) informații relevante care indică faptul că obiectul declarației ar putea să nu mai fie conform cerințelor esențiale aplicabile.

(8) Emitentul declarației de conformitate trebuie să facă accesibilă documentația tehnică pentru autoritățile de reglementare relevante și pentru organele cu funcții de control.

(9) Documentația tehnică ce susține o declarație de conformitate trebuie să fie elaborată, acumulată, actualizată permanent și păstrată pentru a se permite trasabilitatea de la declarația de conformitate, dată de emitent, și, după cum este prevăzut în reglementarea tehnică aplicabilă, trebuie să includă următoarele, fără a se limita la ele:

- a) descrierea obiectului declarației;
- b) informația privind documentația de proiectare a produsului;
- c) rezultatele evaluării conformității produsului;
- d) identificarea organismelor de evaluare a conformității antrenate, ale căror rezultate se utilizează, precum și identificarea statutului lor de acreditare;
- e) lista completă și clară a standardelor aplicabile sau a altor cerințe specificate;
- f) descrierea sistemului de management relevant pentru obiectul declarației.

(10) Declarația de conformitate se înregistrează la organismele de certificare acreditate pentru domeniul de acreditare corespunzător obiectului declarației, cu atribuirea unui număr și cu autentificare prin ștampila organismului de certificare. Acesta din urmă va deține Registrul declarațiilor de conformitate înregistrate și va transmite lunar informația de rigoare autorităților cu funcții de reglementare și autorităților cu funcții de control, precum și, la solicitare, instituțiilor guvernamentale și autorităților administrației publice locale.

(11) Pentru înregistrarea declarației de conformitate, solicitantul prezintă organismului de certificare:

- a) cerere (solicitare) de înregistrare a declarației;
- b) două exemplare de declarație pe suport de hârtie, pe care le-a semnat și le-a autentificat prin specimenul său de ștampilă;
- c) copiile de pe documentele cuprinse în documentația tehnică, prevăzută la alin. (9), și reglementarea tehnică aplicabilă produsului pentru care este emisă declarația.

(12) Organismul de certificare verifică setul de documente, prezentat de solicitant, referitor la:

- a) corectitudinea direcționării solicitării de înregistrare a declarației de conformitate;
- b) plenitudinea și corectitudinea prezentării documentelor prevăzute la alin. (11).

(13) În urma verificării, conform alin. (12), a setului de documente, organismul de certificare, în maximum 3 zile din data recepționării solicitării de înregistrare, efectuează înregistrarea declarației de conformitate sau informează solicitantul, precum și autoritățile cu funcții de control, despre refuzul înregistrării.

(14) Temei pentru refuz poate servi faptul că:

a) domeniul de acreditare a solicitantului nu cuprinde produsul declarat;

b) lipsește setul de documente prevăzute la alin. (11);

c) lipsește prevederea privind evaluarea conformității prin declarație de conformitate în reglementarea tehnică aplicabilă produsului;

d) conținutul setului de documente prezentat nu corespunde prevederilor din reglementarea tehnică aplicabilă.

Articolul 20. Certificarea conformității

(1) În procesul de certificare a conformității produselor de către organismele de certificare acreditate, se atestă conformitatea produselor cu cerințele esențiale aplicabile, conform modulelor și schemelor de certificare descrise, aprobate de Guvern.

(2) Schemele de certificare se utilizează la certificarea produselor din domeniile necuprinse în anexa nr. 3.

(3) Conformitatea produselor cu cerințele esențiale aplicabile se atestă prin certificat de conformitate, emis de organismul de certificare acreditat.

(4) Organismul de certificare va monitoriza dreptul de utilizare a mărcilor și a certificatelor de conformitate pe care le-a emis și va lua măsuri în cazul referirilor incorecte la statutul certificării sau la utilizarea documentelor de certificare, ce induc în eroare.

(5) Certificatul de conformitate se eliberează pentru produsele care sînt fabricate de același producător în aceleași condiții și care sînt evaluate la aceleași cerințe aplicabile.

(6) Formularul certificatului de conformitate se elaborează de către fiecare organism de certificare, fiind proprietatea exclusivă a emitentului.

(7) Nu se supun certificării produsele importate:

a) nemijlocit de către producător, care servesc drept materie primă sau materiale auxiliare destinate utilizării ulterioare în propriul proces tehnologic sau care sînt componente ale utilajului tehnologic;

b) nemijlocit de către producător în calitate de materie primă, de materiale auxiliare sau de componente ale produsului finit, fabricat la comanda beneficiarilor străini în bază de contract, care nu sînt destinate plasării pe piața Republicii Moldova;

c) de către misiunile diplomatice și consulare amplasate pe teritoriul Republicii Moldova pentru folosire personală;

d) în calitate de exponate, modele, materiale publicitare destinate expozițiilor, târgurilor și altor acțiuni publicitare.

Articolul 21. Inspecția

(1) Scopul inspecției constă în realizarea evaluărilor la solicitarea agenților economici și/sau a autorităților administrației publice, avînd ca obiectiv furnizarea către partea interesată a informațiilor referitoare la conformitatea obiectului inspectat cu reglementări, cu standarde sau cu alte cerințe specificate. Parametrii inspecției pot include elemente referitoare la cantitate, calitate, securitate și la aptitudinea de utilizare, precum și la respectarea continuă a securității în funcționarea obiectelor sau sistemelor industriale.

(2) Activitatea organismelor de inspecție cuprinde examinarea materialelor, produselor, instalațiilor, uzinelor, proceselor, procedurilor de lucru sau serviciilor, determinarea conformității acestora cu cerințele specificate, raportarea ulterioară a rezultatelor acestor activități către clienți și, dacă este cazul, către autoritățile cu funcții de control. Inspecția poate lua în considerare toate etapele ciclului de viață al obiectului inspectat, inclusiv etapa de proiectare.

(3) Inspecție înseamnă determinarea directă a conformității obiectului său prin examinarea cerințelor esențiale aplicabile, în baza unei aprecieri profesionale realizate de organismele de inspecție acreditate. Rezultatele inspecției pot fi utilizate drept suport pentru certificare.

(4) Conformitatea produselor în cadrul inspecțiilor se atestă prin raportul de inspecție și/sau prin certificatul de inspecție. Raportul de inspecție reprezintă o descriere detaliată a inspecției și a

rezultatelor acesteia. Certificatul de inspecție reprezintă, de regulă, o scurtă atestare oficială a conformității cu cerințele esențiale aplicabile.

(5) Raportul de inspecție și/sau certificatul de inspecție descrie informații privind starea obiectului la momentul inspecției. Conținutul unui raport de inspecție sau al unui certificat de inspecție poate varia în funcție de tipul inspecției, de cerințele esențiale. Raportul de inspecție sau certificatul de inspecție include orice defect și neconformitate depistată. În aceste acte trebuie să fie identificat reprezentantul organismului de inspecție care este responsabil de verificarea și de eliberarea raportului și/sau a certificatului de inspecție.

(6) În cazul în care inspecția este efectuată în numele statului, autoritățile cu funcții de reglementare pot introduce cerințe speciale la raportarea rezultatelor inspecției.

Articolul 22. Încercarea

(1) Scopul încercării constă în determinarea de către un laborator acreditat a unei sau a mai multor caracteristici ale unui obiect supus evaluării conformității, în baza unei proceduri.

(2) Raportul de încercare reprezintă o comunicare scrisă, făcută de un laborator, cuprinzând o relatare oficială asupra rezultatelor încercărilor efectuate.

(3) Încercarea poate fi parte din inspecție sau din certificare în conformitate cu reglementările tehnice aplicabile.

(4) Serviciile de etalonare se prestează doar de laboratoare de etalonare acreditate.

Articolul 23. Marca de conformitate SM

(1) Produsele supuse evaluării conformității în domeniul reglementat, până la plasarea lor pe piață și/sau până la utilizare, trebuie să fie marcate de către producător cu marca de conformitate SM, dacă reglementarea tehnică prevede o astfel de marcă. Marcarea produsului cu marca de conformitate SM indică conformitatea acestuia cu cerințele esențiale stabilite în reglementarea tehnică aplicabilă.

(2) Marca de conformitate SM se aplică, potrivit reglementărilor tehnice aplicabile produsului, direct pe produs, pe ambalajul lui, pe documentele ce însoțesc produsul și/sau pe o placă de marcare atașată produsului astfel încât să nu poată fi detașată. Marca aplicată trebuie să fie vizibilă și să nu poată fi radiată.

(3) Aplicarea mărcii de conformitate SM pe produsele care nu au fost supuse procedurilor de evaluare a conformității în modul stabilit sau care nu corespund cerințelor prescrise este interzisă.

(4) Înregistrarea și aplicarea mărcilor care pot fi confundate cu marca de conformitate SM sînt interzise.

Articolul 24. Alte mărci de conformitate

(1) În domeniul nereglementat se utilizează alte mărci de conformitate decît marca de conformitate SM.

(2) Aplicarea mărcilor de conformitate pe produsele care nu țin de domeniul reglementat este voluntară. Pe aceste produse poate fi aplicată marca de conformitate care atestă că produsul este în corespundere cu documentele normative în a căror bază este declarată conformitatea lui.

(3) Alte mărci de conformitate aplicate trebuie să se deosebească de marca de conformitate SM, să fie vizibile și lizibile.

(4) Marcarea produselor cu marca de conformitate în cazul în care nu corespund cerințelor documentelor normative în vigoare este interzisă.

Capitolul VI

PLASAREA PRODUSELOR PE PIAȚĂ

Articolul 25. Condițiile de plasare a produselor pe piață

(1) Produsele se plasează pe piață și/sau se pun în funcțiune numai dacă satisfac cerințele esențiale care oferă un nivel adecvat de protecție intereselor publice, precum sănătate și siguranță în general, sănătate și siguranță la locul de muncă, protecție consumatorilor, protecție mediului și securitate, cu respectarea principiilor internaționale ale liberei circulații a produselor în comerțul interior și cel

internațional, și numai dacă sînt însoțite de documente care atestă conformitatea. Persoana responsabilă de plasarea pe piață a produselor este producătorul, reprezentantul lui autorizat, importatorul, distribuitorul sau oricare altă persoană fizică sau juridică ce practică activitate de întreprinzător.

(2) Conformitatea produselor se evaluează în baza cerințelor esențiale stabilite pentru produsele respective în reglementările tehnice aplicabile. Produsele pentru care lipsesc reglementări tehnice vor fi supuse evaluării conformității în baza prevederilor stabilite în standardele naționale voluntare aplicabile produselor respective, a căror listă se aprobă prin ordin al autorității cu funcții de reglementare și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, precum și în baza cerințelor esențiale stabilite și aprobate prin ordin al autorității cu funcții de reglementare, publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(3) Conformitatea produselor cu cerințele esențiale poate fi atestată prin certificate de conformitate, prin certificate și/sau rapoarte de inspecție, prin rapoarte de încercări și declarații de conformitate.

(4) La plasarea produselor pe piață sînt valabile numai certificatele de conformitate, certificatele și/sau rapoartele de inspecții și rapoartele de încercări, emise de organismele de evaluare a conformității acreditate.

Articolul 26. Obligațiile producătorului

(1) Producătorul are următoarele obligații:

a) asigură că produsele sale introduse pe piață au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele esențiale;

b) întocmește documentația tehnică și asigură aplicarea procedurilor de evaluare a conformității;

c) asigură corectitudinea și veridicitatea declarației de conformitate, deținerea rapoartelor de încercări, certificatelor de conformitate și altor documente ce atestă conformitatea;

d) păstrează documentația suport și declarația de conformitate în funcție de ciclul de viață al obiectului declarației și de nivelul de risc, după introducerea pe piață a produsului;

e) furnizează, la solicitarea autorității cu funcții de control, informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea produsului;

f) se asigură că produsul este însoțit de instrucțiuni și de informații de siguranță într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumator.

(2) Producătorul se asigură că există proceduri care garantează conformitatea continuă a producției în serie. Modificările în proiectare sau cele referitoare la caracteristicile produsului și modificările standardelor conexe, în raport cu care se declară conformitatea unui produs, se iau în considerare în modul corespunzător. Ori de cîte ori acest lucru este justificat de riscurile prezentate de un produs, producătorul testează prin eșantionare produsele comercializate, pentru a proteja sănătatea și siguranța consumatorului, investigînd și, după caz, ținînd un registru de plîngerî, de produse neconforme și de rechemări ale unor produse, și informează distribuitorii despre orice astfel de activități de monitorizare.

(3) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs pe care l-a introdus pe piață nu este conform cerințelor esențiale aplicabile, producătorul întreprinde de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce produsul în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz.

(4) În cazul în care produsul prezintă un risc, producătorul informează imediat autoritățile cu funcții de control competente, indicînd detaliile, în special cele cu privire la neconformitate și la orice măsură corectivă luată.

Articolul 27. Obligațiile reprezentantului autorizat

(1) Producătorul poate numi, printr-un mandat scris, un reprezentant autorizat.

(2) Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la producător, care îi permite să îndeplinească cel puțin următoarele:

a) să pună declarația de conformitate și documentația tehnică la dispoziția autorității cu funcții de control;

b) să furnizeze autorității cu funcții de control, în baza unei cereri motivate din partea acesteia,

informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea unui produs.

(3) Obligațiile stabilite la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) nu fac parte din mandatul reprezentantului autorizat.

Articolul 28. Obligațiile importatorului

(1) În cazul în care nici producătorul, nici reprezentantul lui autorizat nu are domiciliu sau sediu în Republica Moldova, responsabilitatea pentru deținerea documentației tehnice ce atestă conformitatea și prezentarea acesteia, la cererea organelor cu funcții de control, revine importatorului.

(2) Importatorul introduce pe piață numai produse conforme cerințelor esențiale pe baza unei declarații de conformitate, emisă pe propria responsabilitate în temeiul documentației tehnice a producătorului, tradusă în limba de stat și legalizată, menționată la art. 19 alin. (9).

(3) Importul produselor se efectuează în bază de contract de livrare, în care se indică în mod obligatoriu cerințele esențiale aplicabile.

(4) Importatorul furnizează, la solicitarea autorității cu funcții de control, informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea produsului introdus pe piață cu cerințele esențiale.

(5) Înainte de introducerea unui produs pe piață, importatorul garantează că producătorul a îndeplinit procedura corespunzătoare de evaluare a conformității. Dacă nu deține toată documentația tehnică necesară pentru emiterea declarației de conformitate, importatorul va asigura desfășurarea procedurilor respective de evaluare a conformității și va emite declarația de conformitate în baza rezultatelor evaluărilor efectuate în Republica Moldova de către un organism de evaluare a conformității acreditat.

(6) Importatorul asigură că, în perioada în care un produs se află în responsabilitatea sa, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea cu cerințele esențiale stabilite.

(7) Pentru protecția sănătății și a siguranței consumatorului, în cazul în care acest lucru este justificat de riscurile prezentate de un produs, importatorul va solicita laboratorului de încercări acreditat testarea prin eșantionare a produselor comercializate, investigând și, după caz, ținând un registru de plângeri, de produse neconforme și de rechemări ale unor produse, și va informa distribuitorii despre această monitorizare.

(8) Importatorul păstrează o copie a declarației de conformitate atâta timp cât durează ciclul de viață al produsului și în funcție de nivelul riscului.

(9) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs nu este conform cerințelor esențiale aplicabile, importatorul nu poate introduce produsul pe piață înainte de a fi adus în conformitate.

(10) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs pe care l-a introdus pe piață nu este conform cerințelor esențiale aplicabile, importatorul ia de îndată măsurile corective necesare pentru a se aduce produsul în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz. Dacă produsul prezintă un risc, importatorul informează imediat autoritățile cu funcții de control, indicând detaliile, în special cele cu privire la neconformitate și la orice măsură corectivă luată.

(11) Importatorul sau distribuitorul este considerat producător în sensul prezentei legi și este supus obligațiilor ce revin producătorului în temeiul prezentului articol atunci când introduce pe piață un produs sub numele sau sub marca sa ori modifică un produs, introdus deja pe piață, într-o manieră care generează posibilitatea afectării conformității cu cerințele esențiale aplicabile.

Articolul 29. Obligațiile distribuitorului

(1) Distribuitorul pune la dispoziție pe piață un produs după ce acesta a fost introdus pe piață de producător sau de importator și întreprinde toate măsurile necesare pentru a se asigura că operațiile sale de manipulare a produsului nu au un impact negativ asupra conformității acestuia.

(2) Înainte de a pune la dispoziție un produs pe piață, distribuitorul verifică dacă produsul este însoțit de documentele prevăzute, de instrucțiunile și de informațiile de siguranță.

(3) Distribuitorul se asigură că, în perioada în care un produs se află în responsabilitatea sa, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea produsului cu cerințele esențiale.

(4) La cererea motivată a autorității cu funcții de control, distribuitorul îi furnizează informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea produsului.

(5) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs nu este conform cerințelor esențiale, distribuitorul nu pune la dispoziție produsul pe piață atâta timp cât acesta nu este adus în conformitate. Dacă produsul prezintă un risc, distribuitorul informează producătorul sau importatorul, precum și autoritățile cu funcții de control.

(6) În cazul în care consideră sau are motive să creadă că un produs pe care l-a pus la dispoziție pe piață nu este conform cerințelor esențiale, distribuitorul se asigură că se iau măsurile corective necesare pentru a se aduce produsul în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz. Dacă produsul prezintă un risc, distribuitorul informează imediat autoritățile cu funcții de control, indicând detaliile, în special cele cu privire la neconformitate și la orice măsură corectivă luată.

Articolul 30. Atribuțiile autorităților cu funcții de reglementare

În domeniul evaluării conformității, autoritățile cu funcții de reglementare au următoarele atribuții:

a) stabilesc, în reglementările tehnice, pentru faza de proiect și/sau pentru faza de producție, posibilități de utilizare a procedurilor de evaluare a conformității, care vor asigura nivelul de securitate necesar și atingerea obiectivului reglementării tehnice; criterii în a căror bază producătorul poate alege pentru produse cele mai potrivite proceduri de evaluare a conformității, prevăzute de legislație; metode de încercări și de prelevare a probelor, utilizabile în procesul de evaluare a conformității;

b) stabilesc, pentru produse sau grupe de produse, una sau mai multe proceduri de evaluare a conformității, identice ca nivel doveditor, ceea ce ar permite solicitantului să-și aleagă cea mai potrivită procedură;

c) stabilesc criterii conform cărora producătorul poate alege, pentru produse, cele mai potrivite proceduri de evaluare a conformității, prevăzute de legislație;

d) stabilesc, pentru grupele de produse, aplicabilitatea modulelor sau a schemelor de certificare;

e) stabilesc metode de încercări și metode de prelevare a probelor, utilizabile în procesul de evaluare a conformității produselor;

f) stabilesc conținutul documentației tehnice pentru emiterea declarației de conformitate;

g) identifică standardele și prestandardele naționale utilizate în scopul evaluării conformității.

h) comunică și cooperează cu Centrul Național de Acreditare, inclusiv în vederea notificării organismelor de evaluare a conformității în domeniul reglementat.

Articolul 31. Recunoașterea activităților de evaluare a conformității

(1) Se recunosc certificatele de conformitate sau rapoartele de încercări emise de organisme de evaluare a conformității acreditate de organisme de acreditare semnate ale Acordului de recunoaștere multilaterală cu Cooperarea Europeană pentru Acreditare, eliberate pentru produsele importate din statele membre ale Uniunii Europene, traduse în limba de stat și confirmate prin specimenul de ștampilă al importatorului.

(2) Se recunosc certificatele de conformitate sau rapoartele de încercări emise de organisme de evaluare a conformității străine, în baza acordurilor bilaterale de recunoaștere reciprocă a activităților de evaluare a conformității. Recunoașterea certificatelor de conformitate se efectuează prin eliberarea unui nou certificat de conformitate de către organisme de certificare acreditate de Centrul Național de Acreditare.

(3) Pentru recunoașterea certificatului de conformitate prevăzut la alin. (2), solicitantul prezintă organismului de certificare acreditat în Republica Moldova pentru același domeniu o cerere, originalul sau copia, autenticată de organizația emitentă, a certificatului de conformitate din țara de origine a produsului, precum și originalul sau copia, autenticată de organizația emitentă, a raportului de încercări privind încercările efectuate în scopul certificării.

(4) Organismul de certificare prevăzut la alin. (3) efectuează identificarea (originea; proprietățile

organoleptice, după caz; legalitatea, cantitatea și marcarea) produselor și aduce la cunoștință solicitantului decizia de eliberare a certificatului de conformitate național. În cazul unei decizii negative, se relatează în scris motivarea clară a refuzului de recunoaștere a certificatului de conformitate emis de un organism de evaluare a conformității străin.

(5) În procesul de recunoaștere prevăzut la alin. (3) și (4), organismul de certificare poate stabili efectuarea unor încercări suplimentare dacă cerințele esențiale în vigoare în Republica Moldova nu corespund cerințelor menționate în certificatul de conformitate emis de un organism de evaluare a conformității străin.

(6) În cazul lipsei certificatelor de conformitate sau a declarațiilor de conformitate, produsele importate se supun evaluării conformității potrivit procedurilor aplicate produselor, conform reglementărilor tehnice naționale aplicabile.

Capitolul VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 32

La data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană, organismele de evaluare a conformității care efectuează evaluarea conformității în domeniile specificate la anexa nr. 3 vor fi desemnate și notificate Comisiei Europene conform legislației naționale armonizate cu legislația europeană respectivă.

Articolul 33

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 9 luni din data publicării, cu excepția art. 31, care va intra în vigoare la expirarea a 3 luni de la data publicării prezentei legi.

(2) Guvernul, în termen de 9 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va asigura reorganizarea Întreprinderii de Stat „Centrul de Acreditare în domeniul Evaluării Conformității Produselor” în instituție publică „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova”, cu denumirea prescurtată „MOLDAC”, desemnată ca organism național de acreditare;

b) va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege;

c) va aproba procedurile de evaluare a conformității care descriu modulele și schemele de certificare aplicabile produselor supuse evaluării conformității cu titlu obligatoriu;

d) va asigura executarea prezentei legi de către autoritățile administrației publice centrale competente.

Articolul 34

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 186-XV din 24 aprilie 2003 cu privire la evaluarea conformității produselor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 141–145, art. 566).

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Nr. 235. Chișinău, 1 decembrie 2011

[anexa nr. 1](#)

Anexa nr. 2

Marca Națională de Acreditare

Marca Națională de Acreditare „MOLDAC” constă dintr-o elipsă, înclinată sub un unghi de 78°, care include cuvintele „MOLDAC” și „Republica Moldova”, precum și imaginea Drapelului de Stat al Republicii Moldova. Reprezentarea grafică reprezintă o axă orizontală și o axă verticală cu o înclinație de 78°. Dimensiunea axei orizontale și a celei verticale este de 31 mm și, respectiv, 36 mm.

Axa orizontală este axa de simetrie pentru cuvintele „Republica Moldova” și pentru liniile care conturează elipsa. Inscripția „Republica Moldova” la o înălțime de 0,85 mm de axa orizontală interioară are următoarele dimensiuni: font Trebuchet MS, corp 8, italic, bold.

Linii care flanchează pe verticală denumirea oficială a statului sînt paralele cu grosimea de 2,2 mm, iar arcul de elipsă întreruptă senestra de linia orizontală pe o lungime de 2 mm are o grosime în creștere de la senestra la dextra de la 1 mm la 3,3 mm în punctul de intersecție cu linia orizontală.

Axa verticală este o axă de simetrie pentru:

- literele „MOLDAC”, plasate în partea superioară, la o înălțime de 2,3 mm de axa orizontală, cu dimensiunile: font Trebuchet MS, corp 17, italic, bold;

- Drapelul de Stat, plasat în partea posterioară, la o distanță de 1,8 mm de axa orizontală, cu dimensiunile: pe înălțime – de 6,9 mm și pe lungime – de 12,7 mm.

Marca este colorată după cum urmează:

toate cuvintele și liniile, cu excepția Drapelului de Stat, sînt de culoare albastră (cu componente roșu = 40; verde = 22; albastru = 111);

Drapelul de Stat – în culorile oficiale.

În cazul în care marca trebuie să fie mărită sau micșorată, este necesar să se respecte proporțiile prezentate în descriere.

Anexa nr. 3

LISTA domeniilor reglementate

1. Echipamente de joasă tensiune
2. Recipiente sub presiune
3. Jucării
4. Produse pentru construcții
5. Compatibilitatea electromagnetică
6. Mașini industriale
7. Echipamente individuale de protecție
8. Aparate de cîntărit cu funcționare neautomată
9. Dispozitive medicale implantabile active
10. Arzătoare cu combustibili gazoși
11. Cazane pentru apă caldă
12. Explozibili utilizați în scopuri civile
13. Dispozitive medicale
14. Medii potențial explozive
15. Ambarcațiuni de agrement
16. Ascensoare
17. Echipamente de refrigerare
18. Echipamente sub presiune
19. Dispozitive medicale pentru diagnostic în vitro
20. Echipamente terminale de radio și telecomunicații
21. Ambalaje și deșeuri de ambalaje
22. Instalații de transport pe cablu pentru persoane
23. Interoperativitatea sistemului transeuropean de transport feroviar de mare viteză
24. Echipamente maritime
25. Echipamente sub presiune transportabile
26. Emisiile de zgomot în mediu produse de echipamentele destinate utilizării în exteriorul clădirilor
27. Interoperativitatea sistemului transeuropean de transport feroviar convențional
28. Mijloace de măsurare